

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121210067
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8121210067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobkyne: K. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX N., právne zastúpenej: JUDr. Rudolf Manik, PhD. MBA, MHA - ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Masarykova 2, 040 01 Košice, IČO: 36 861 324, proti žalovanému: K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX N., právne zastúpenému: AK MAZANEC, s. r. o., so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, IČO: 53 494 920, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 31.10.2023 č.k. 17C/21/2021-356, takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd v y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu nasledovne:

1. Do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie J., obec J., okres C., a to:

- stavba súp. č. XXX - rekreačná chata, postavená na parcele KN C č. XXXX,
- pozemok parc. KN C č. XXXX/XX, druh pozemku ostatná plocha o výmere XXX m2,
- pozemok parc. KN C č. XXXX/XX, druh pozemku ostatná plocha o výmere XXX m2,
- pozemok parc. KN C č. XXXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m2.

2. Žalovaný je p o v i n n ý na vyrovnanie podielu žalobkyne na hodnote majetku tvoriaceho bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu vyplatiť žalobkyni sumu 29 703,55 EUR v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.“

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 143, § 145 ods. 1, 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou podanou na súde 26.11.2021 domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu po rozvode tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikáže nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k.ú. J., a to rekreačnú chatu súp. č. XXX postavenú na pozemku parc. KN C č. XXXX a pozemky parc. KN C č. XXXX/XX -

ostatná plocha o výmere XXX m², parc. KN C č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere XXX m² a parc. KN C č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², ako aj hnutelnú vec - osobné motorové vozidlo R. N. s E.: N., pričom žalovaného zaviazuje zaplatiť žalobkyni za účelom vyrovnania podielov strán sporu na BSM sumu 29.500 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že strany sporu dňa XX.XX.XXXX uzavreli manželstvo, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 28P/142/2018-31 zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX rozvedené s tým, že súd súčasne schválil rodičovskú dohodu ohľadom úpravy práv a povinností k maloletým deťom. Z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie J., obec J., okres C. mal súd za preukázané, že za trvania manželstva strany sporu nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľnosti, a to: stavba súp. č. XXX - rekreačná chata, postavená a parcele KN C č. XXXX, pozemok parc. KN C č. XXXX/XX, druh pozemku ostatná plocha o výmere XXX m², pozemok parc. KN C č. XXXX/XX, druh pozemku ostatná plocha o výmere XXX m², pozemok parc. KN C č. XXXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m². Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom X.. N. S. dňa XX.XX.XXXX vyplýva všeobecná hodnota nehnuteľností uvedených v bode 8. tohto odôvodnenia vo výške 58.700 eur (ku dňu ohodnotenia XX.XX.XXXX). Zo znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného znalkyňou X.. E. J. dňa XX.XX.XXXX vyplýva všeobecná hodnota nehnuteľností vo výške 59.200 eur (vychádzajúc zo stavu nehnuteľnosti ku dňu zániku BSM 04.01.2019, avšak v hodnote ku dňu ohodnocovania nehnuteľnosti). Strany sporu nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj osobné motorové vozidlo R. N. (E.: N Z technickej správy vypracovanej O. F. - O. dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že predmetné motorové vozidlo bolo odovzdané do autoservisu vo februári XXXX, nakoľko počas prevádzky došlo k roztrhnutiu rozvodového mechanizmu, čím došlo k poškodeniu motora, pričom v prípade opravy motora by bola potrebná výmena hlavy valcov, poškodených vačkových hriadeľov, piestov a ojníc, okrem toho bola tiež potrebná výmena turba z dôvodu nadmernej spotreby motorového oleja. O problémoch s natiahnutou rozvodovou reťazou (čo bol pravdepodobne problém poškodenia motora) a netesnosti turba mali svedčať aj namerané maximálne dovolené hodnoty počas pravidelnej emisnej kontroly uvedené v N. I. XXX XXX o kontrole technického stavu časť B - emisná kontrola, kód protokolu: XXXX-XXX-XXXXX-XXXXXX-XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Dotknutý autoservis vzhľadom na celkový technický stav ostatných častí vozidla (koróziu rámu) nepovažoval opravu poškodených častí motora za rentabilnú, pretože oprava by presiahla jeho trhovú hodnotu. Z predloženej kúpno-predajnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalovaný predal dotknuté motorové vozidlo R. N. za kúpnu cenu 400 eur kupujúcemu K. U., nar. XX.XX.XXXX. Z uvedenej zmluvy tiež vyplýva, že motorové vozidlo malo ku dňu podpisu zmluvy najazdených XXX.XXX km, bolo v nepojazdnom stave s poškodeným motorom (hlavy valcov, vačkové hriadele, piesty a ojnice), bola nutná výmena turba, malo skorodovaný nosný rám i karosériu vozidla. Z kúpnej/leasingovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 84) vyplýva, že motorové vozidlo R. S. bolo predmetom kúpnej/lízingovej zmluvy medzi žalobkyňou ako kupujúcou a spoločnosťou N. O., spol. s r.o., pričom časť kúpnej ceny za motorové vozidlo v rozsahu 12.552 eur zaplatila spoločnosť B. Q. I., a.s. Z dohody o predčasnom ukončení Leasingovej zmluvy zo dňa 10.09.2020 vyplýva, že dotknutá lízingová zmluva bola predčasne ukončená ku dňu 10.09.2020 a ku danému dňu došlo aj k nadobudnutiu vlastníckeho práva k predmetu leasingu žalobkyňou. Žalobkyňa pri vysporiadaní lízingovej zmluvy vyplatila kúpnu cenu 382,54 eur s DPH + nedoplatok 52,14 eur (celkovo sumu 434,68 eur), pričom žalobkyňa tvrdila, že do dňa právoplatnosti rozvodu manželstva boli lízingové splátky uhrádzané zo spoločných prostriedkov strán sporu, tiež zo spoločných prostriedkov bola vyplatená akontácia motorového vozidla. Žalovaný tvrdil, že na časť vyplácanej akontácie vo výške 2.100 eur boli poskytnuté peňažné prostriedky od jeho sestry A. E.. Žalobkyňa s tvrdením žalovaného nesúhlasila, uviedla, že motorové vozidlo si strany zaobstarali v roku 2017 na leasing, pričom akontácia i splátky boli počas manželstva hradené zo spoločných peňazí, následne po rozvedení manželstva leasing splácala z vlastných prostriedkov výlučne žalobkyňa. Zo mzdového listu žalobkyne za rok 2018 vyplýva, že žalobkyni bola od zamestnávateľa za rok 2018 vyplatená mzda, náhrada mzdy a príspevky v celkovej výške 17.655,83 eur (čistá mzda bola vo výške 13.133,35 eur). Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že v júli 2018 jej bola doplatená časť mzdy, o ktorú jej bola krátená, a to vo výške 1.385 eur a následne v októbri 2018 jej bolo vyplatené odškodné za úraz vo výške 3.626 eur. Z dodatku č. 1 k Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „F.“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2018 vyplýva, že žalovaný uzavrel so spol. C., a.s. dodatok, ktorým vykonal zmenu v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „F.“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2018, pričom v hlavičke sa uvádza ako dlžník žalovaný s dodatkom „spolu s manželkou ako spoludlžníkom“, avšak dodatok je podpísaný iba žalovaným - podpis spoludlžníka i jeho údaje chýbajú. V zmysle dodatku mal byť žalovanému poskytnutý úver na sumu

25.000 eur pri nasledovných podmienkach: poplatok za poskytnutie úveru 250 eur, výška splátky 295,10 eur, počet splátok 95, celková čiastka 288.284,50 eur, celkové náklady 3.284,50 eur. Z dodatku k Zmluve o poskytnutí C. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 31.10.2018 vyplýva, že žalovaný sa so spol. C., a.s. dohodli na zmene základných podmienok zmluvy, pričom splátka úveru zostala vo výške 295,10 eur, avšak počet splátok sa znížil na 55. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 19.03.2018 (č.l. 31) vyplýva, že žalovaný si požičal od C. D., nar. XX.XX.XXXX, sumu 9.500 eur. Vychádzajúc z výpovede žalovaného a svedka C. D. zostatok dlhu ku dňu právoplatnosti rozsudku i aktuálne je v sume 8.600 eur. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 09.04.2018 (č.l. 32) vyplýva, že žalovaný si požičal od C. D., nar. XX.XX.XXXX, sumu 12.000 eur. Vychádzajúc z výpovede žalovaného a svedka C. D. zostatok dlhu ku dňu právoplatnosti rozsudku i aktuálne je v sume 11.640 eur. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 16.05.2018 (č.l. 33) vyplýva, že žalovaný si požičal od C. D., nar. XX.XX.XXXX, sumu 14.000 eur. Vychádzajúc z výpovede žalovaného a svedka C. D. zostatok dlhu ku dňu právoplatnosti rozsudku i aktuálne je v sume 13.600 eur. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 05.06.2018 (č.l. 34) vyplýva, že žalovaný si požičal od C. D., nar. XX.XX.XXXX, sumu 13.500 eur. Vychádzajúc z výpovede žalovaného a svedka C. D. zostatok dlhu ku dňu právoplatnosti rozsudku i aktuálne je v sume 12.940 eur. Z výpovede svedka C. D. vyplynulo, že zostatok dlhu uvádzaných pôžičiek je v celkovej sume 46.780 eur. Všetky pôžičky mali byť poskytnuté v hotovosti. Svedok nevedel uviesť, na čo presne žalovaný použil získané finančné prostriedky, mal ale za to, že peniaze mu mohli pomôcť dať všetko dokopy a nejakým spôsobom usporiadať. Svedok sa domnieval, že možno chcel žalovaný kúpiť byt niekde v blízkom okolí žalobkyne, aby mohol byť čo najviac s deťmi. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že o všetkých žalovaným uvádzaných pôžičkách sa dozvedela až z vyjadrenia k žalobe. Z potvrdenia zo dňa 10.09.2015 (č.l. 35) a svedeckej výpovede A. E. na pojednávaní dňa 15.08.2023 vyplynulo, že sestra žalovanému vyplatila v roku 2015 sumu 10.000 eur ako čiastočné finančné vyrovnanie za rodičovský dom. Z výpisu z účtu A. E. (na č.l. 36) a jej svedeckej výpovede na pojednávaní dňa 15.08.2023 vyplýva, že dňa 27.04.2004 previedla sumu 100.000 Sk na účet žalovaného. Z výpovede A. E. na pojednávaní dňa 15.08.2023 vyplynulo tiež, že žalovanému na účet poslala 2.100 eur. Z výpisu z účtu žalovaného (na č.l. 180) vyplýva, že uvedená suma bola vyplatená dňa 02.10.2017. Z detailov poistných zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX (na č.l. 38 a 39) a prehľadu transakcií vyplývajú ročné úhrady poistného vo výške 16,70 eur v rokoch 2019 i 2020 a vo výške 38,95 eur uhradené v roku 2020 a 37,42 eur v roku 2019. Z dotknutých listín nie je zrejmé, čoho presne sa poistné zmluvy majú týkať, a zároveň žalovaný pri predkladaní dotknutých listinných dôkazov tieto bližšie nešpecifikoval. Žalobkyňa však nerozporovala, že by sa tieto nemali týkať dotknutej nehnuteľnosti.

5. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy a zisteného skutkového stavu súd ustálil masu vecí, ktoré tvoria bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do masy BSM zahrnul nehnuteľnosti v katastrálnom území J. - rekreačná chata s pozemkami a príslušenstvom a výtazok z predaja osobného motorového vozidla R. N. ako finančnú hodnotu, nakoľko uvedené motorové vozidlo v čase rozhodovania súdu bolo predané za 400 eur kupujúcemu K. U. dňa 16.02.2023. Hodnota uvedených nehnuteľností bola medzi stranami sporu sporná, preto bolo v priebehu konania vykonané znalecké dokazovanie znalcom z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a Odhad hodnoty nehnuteľností - X. E. J., ako aj súkromným znaleckým posudkom predloženým žalovaným - znaleckým posudkom X. N. S., znalca v odbore Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a Odhad hodnoty nehnuteľností. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd ustálil hodnotu dotknutých nehnuteľností vo výške 59.200 eur, pričom sa priklonil k výsledkom neskoršieho, aktuálnejšieho znaleckého posudku znalkyne X. E. J.. V súvislosti s vyporiadavanou nehnuteľnosťou je potrebné uviesť, že keďže ani v jednom zo znaleckých posudkov sa nespomína ako príslušenstvo chaty studňa, ktorú mal žalovaný postaviť na pozemku pri chate, súd neakceptoval žalovaným uvádzaný vnos vo výške 2.440 eur. Žalovaný ani neuviedol, kedy bola studňa vykopávaná, či to bolo za trvania manželstva, alebo až po zániku BSM a z akých prostriedkov bola realizácia studne hradená. Žalovaný žiadal zohľadniť pri vyporiadavaní BSM aj náklady na poistné na danú nehnuteľnosť a interiér chaty, pretože sa žalobkyňa na nich žiadnym spôsobom nepodieľala. Doplnil, že poplatok za daň z nehnuteľnosti je vo výške 83,14 eur a poplatok za komunálne odpady je vo výške 27 eur ročne, pričom žalobkyňa sa na nich žiadnym spôsobom nepodieľala. K tomuto súd uviedol, že mu nie je zrejmé, ako dospel žalovaný k žiadanej sume 200 eur, ktorú by mala žalobkyňa nahradiť ako poistné za chatu a jej interiér. Uvedená suma nebola žalovaným v priebehu konania objasnená a nevyplýva ani z predložených listinných dôkazov. Žalovaný predložil dôkazy o platení poistného vo výške 2 x po 16,70 eur v rokoch 2020 i 2019 a poistného vo výške 38,95 eur v roku 2020 a 37,42 eur v roku 2019. Tieto súd považoval za relevantné výdavky na spoločnú nehnuteľnosť, ktoré žalovaný uhradil v čase po zániku BSM zo svojich výlučných prostriedkov. Obdobne súd považoval za relevantný aj výdavok žalovaného za daň z nehnuteľnosti za rok 2022 vo výške 83,14 eur. Miestny poplatok za

komunálne odpady a drobné stavebné odpady vo výške 27 eur však súd nepovažoval za výdavok na spoločnú nehnuteľnosť, tento bol účtovaný iba na spolplatnenú osobu žalovaného. Celkovo tak súd pri vyporiadavaní BSM zohľadňoval, že žalovaný po zániku BSM vynaložil na spoločný majetok výdavky v celkovej sume 192,91 eur zo svojho výlučného majetku (33,40 + 38,95 + 37,42 + 83,14).

6. Pokiaľ ide o osobné motorové vozidlo R. N., súd uzavrel, že motorové vozidlo ku dňu vyhlásenia rozsudku už nepatrí do masy BSM, nakoľko ho žalovaný dňa 16.02.2023 predal a žalobkyňa sa účinne nedovolala relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Pre podporu svojich tvrdení súd poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1754/2009 zo dňa 09.02.2011 a sp. zn. 28 Cdo 2593/2008, 28 Cdo 2594/2008 zo dňa 01.08.2008, z ktorých vyplýva, že ak sa manžel, ktorý bol pri právnom úkone týkajúcom sa spoločného majetku manželov opomenutý, účinne nedovolá relatívnej neplatnosti, predmetom vyporiadania môže byť následne iba to, čo bolo relatívne neplatným právnym úkonom získané, t.j. nie hodnota veci, ale iba suma, ktorá bola za ňu získaná (obdobne rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 4002/2011 zo dňa 14.12.2011, sp. zn. 22 Cdo 2190/2010 zo dňa 29.05.2012, sp. zn. 22 Cdo 3450/2009 zo dňa 13.07.2011). Iba ak by sa žalobkyňa relatívnej neplatnosti účinne dovolala, tak by sa na takéto protiprávne nakladanie s majetkom v BSM neprihliadalo a predmetom vyporiadania by bola vec, ktorá pred prevodom práva k nej bola súčasťou BSM. Súd preto uzavrel, že do vyporiadania sa zahrnie iba finančná hodnota získaná predajom motorového vozidla R. N. s tým, že uvedená skutková okolnosť je premietnutá do výroku rozsudku iba v časti týkajúcej sa vyrovnávacieho podielu, kde súd zohľadnil skutočnosť, že sumu 400 eur z predaja vozidla inkasoval žalovaný. Z kúpnej/leasingovej zmluvy (na č.l. 84 spisu) mal súd za preukázané, že motorové vozidlo R. S. X,X A. bolo zaobstarané formou leasingu, kde žalobkyňa bola uvedená ako nájomca, B. Q. I. a.s. ako prenajímateľ. Žalobkyňa nadobudla dotknuté motorové vozidlo do vlastníctva až dňa 10.09.2020 po predčasnom ukončení leasingovej zmluvy a vyplatení zostatkovej odkupnej hodnoty. V konaní bolo preukázané, že do zániku BSM boli splátky leasingu i prvotná akontácia vyplatené zo spoločných prostriedkov. Žalovaný vyčíslil tieto náklady vo výške 9.300 eur (viď vyjadrenie k žalobe), resp. vo výške 4.445,06 eur (viď duplika žalovaného), kde v oboch prípadoch uvádzal, že to uhradil on sám. Žalovaný sa pritom mylne domnieval, že tým, že to bolo uhrádzané počas manželstva z jeho účtu, tak to bolo vyplácané z jeho výlučných prostriedkov. Súd uzavrel, že v danom prípade išlo o použitie spoločných prostriedkov. Žalovaný tvrdil, že do masy BSM má patriť aj motorové vozidlo R., čo však žalobkyňa podľa názoru súdu správne rozporovala, nakoľko do masy BSM nepatria veci, ktoré boli predmetom nájmu alebo leasingu na základe zmluvy. Je však možné vyporiadavať pohľadávku voči leasingovej spoločnosti - majetkové právo voči leasingovej spoločnosti ku dňu zániku BSM. Strany sporu uvedené majetkové právo voči leasingovej spoločnosti nezahrnuli do masy BSM a v tejto súvislosti súd uviedol, že otázka stanovenia hodnoty tohto majetkového práva voči leasingovej spoločnosti ku dňu zániku BSM je odbornou otázkou a súd nie je spôsobilý ju stanoviť sám. Táto hodnota nepredstavuje jednoduché sčítanie doposiaľ vynaložených prostriedkov na leasingovú zmluvu (teda nepredstavuje súčet akontácie a zaplatených splátok do rozvodu manželstva). Strany sporu však nenavrholi doplniť dokazovanie za týmto účelom. Hoci súd ponúkol stranám opakovane možnosť uvedenia predbežného právneho posúdenia veci v priebehu konania, strany túto možnosť odmietali. Súd konštatoval, že nemôže byť jednoduchým spôsobom zohľadnené to, čo sa vynaložilo na výlučný majetok žalobkyne (súčet akontácie a splátok, prípadne vnos zo strany žalovaného z daru jeho sestry), pretože tento výlučný majetok žalobkyne ešte ku dňu zániku BSM neexistoval. Existovala iba majetková hodnota voči leasingovej spoločnosti, ktorá vo svojej podstate vo výslednej hodnote zohľadňuje aj cenu nájmu, teda ako už súd uviedol, nepredstavuje iba jednoduchý súčet doposiaľ vynaložených prostriedkov na leasingovú zmluvu (keďže leasingová zmluva je nepomenovaný typ zmluvy ako kombinovaná kúpna a nájomná zmluva).

7. K žalovaným uvádzaným záväzkom úveru od spoločnosti C., a.s. alebo pôžičiek od C. D., súd tieto záväzky nezohľadnil pri vyporiadavaní BSM, nakoľko uvedené záväzky nespádajú do masy BSM (obdobne viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 28/2019 z 27.06.2019) a neodzrkadlili sa na žiadnom vyporiadavanom majetku v BSM. Súd mal navyše za preukázané, že peňažné prostriedky z poskytnutých pôžičiek a úveru slúžili výlučne na zabezpečovanie potrieb žalovaného, keďže žalovaný vo svojej výpovedi uvádzal, že si potreboval zariadovať byt, do ktorého sa nasťahoval po tom, keď odišiel zo spoločnej domácnosti. Majetok zakúpený za uvedené finančné zdroje z úveru a pôžičiek však strany sporu neučinili predmetom vyporiadavania BSM, nezahrnuli ho do majetku patriaceho do BSM, a tak nemožno dotknuté finančné prostriedky odzrkadliť ani ako vnosi žalovaného do majetku BSM. Záverom nemožno nespomenúť skutočnosť, že uvedené záväzky sa skutočne v čase predsúdnych jednaní nikde

nespomínajú aj vzhľadom na skutočnosť, že strany sporu už žili oddelene, a preto sa javia tieto pôžičky a úver ako účelové pre znižovanie prípadného vyrovnávacieho podielu.

8. Súd pri vyporiadavaní BSM nezohľadňoval ani majetkové hodnoty, ktoré zahŕňal do BSM žalovaný, a to sumu 3.319 eur, predstavujúcu dar od sestry žalovaného v roku 2004, sumu 10.000 eur predstavujúcu vyplatenie dedičstva sestrou žalovaného zo dňa 10.09.2015, nakoľko žalovaný nepreukázal uvedené skutočnosti, tiež nepreukázal, na čo presne boli finančné prostriedky použité, či sa odzrkadlili v nejakom majetku existujúcom ku dňu zániku BSM a či neboli spotrebované na bežný chod domácnosti. Žalovaný teda nepreukázal, či si dané uplatňuje ako vnesené prostriedky do konkrétneho majetku v BSM alebo ako prostriedky, ktoré mali ešte existovať na nejakom účte. Súdu sa tak javili uvedené „majetkové hodnoty“ ako irelevantné pre daný spor.

9. Vo vzťahu ku mzde a náhrade mzdy vyplácaným žalobkyni v roku 2018 počas PN, súd tieto taktiež nezohľadnil pri vyporiadavaní BSM, a to predovšetkým z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by tieto ku dňu zániku BSM existovali. Keďže dotknuté finančné prostriedky navyše zrejme obsahovali aj odškodnenie pracovného úrazu (bolestné), súd takéto odškodnenie navyše posudzoval za osobný nárok žalobkyne, ktorý nepatrí do BSM. Navyše strany sporu v tomto ohľade neprodukovali dostatočné skutkové tvrdenia, ani dôkazy, ktoré by preukazovali, že uvedené finančné prostriedky neboli spotrebované na spoločné potreby.

10. Vzhľadom na zistený skutkový stav a citovanú právnu úpravu súd rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu tak, že žalovanému prikázal do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v k.ú. J. v zhode so zhodnými návrhmi strán sporu, pričom súčasne žalovaného zaviazal na vyplatenie sumy 29.703,55 eur ako vyrovnania hodnotovej nerovnosti ním získaného majetku z BSM oproti hodnote podielu, ktorý mal prináležať žalobkyni. Aby súd úplne objasnil spôsob výpočtu vyrovnávacieho podielu, súd vychádzal z celkovej hodnoty vyporiadavaného majetku v BSM vo výške 59.600 eur (59.200 eur hodnota nehnuteľností + 400 eur finančná hodnota z predaja vozidla R.), zohľadňujúc výdavky žalovaného na spoločnú nehnuteľnosť po zániku BSM vo výške 192,91 eur. Teda 59.600 eur mínus výdavky 192,91 eur, vydelené medzi obe strany sporu predstavuje sumu 29.703,55 eur.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu v zmysle § 251, § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, a to predovšetkým s poukazom na typ daného konania - iudicium duplex. Citujúc judikát R 42/1972 súd uviedol, že nevidel dôvod na odklon od tohto názoru. Žiadna zo strán sporu nebola vo svojich návrhoch na vyporiadanie významným spôsobom úspešnejšia. Obe strany na základe konečného rozhodnutia nadobúdajú rovnaký podiel na majetku BSM a vyporiadanie BSM je v záujme oboch strán.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súčasťou BSM bola aj investícia osobného motorového vozidla značky R., peňažné pohľadávky C. D., peňažné pohľadávky A. E., záväzok voči obchodnej spoločnosti C. banka, ako aj peňažné čiastky vyplatené za pracovný úraz žalobkyne počas trvania manželstva. K nezahrnutiu investície z BSM do majetkovej hodnoty - osobného motorového vozidla značky R. S., ktorého výlučným vlastníkom sa stala žalobkyňa, uviedol, že toto vozidlo má hodnotu 15.690 eur, o čom počas súdneho konania predložil Kúpnu zmluvu č. XXXXXXXXX spolu s Preberacím protokolom zo dňa 05.11.2017 na čiastku vo výške 15.690 eur. Žalovaný so žalobkyňou uhradili zo spoločných prostriedkov akontáciu vo výške 3.138 eur a následne splácali mesačne v mesiaci 11/2017 čiastku vo výške 443,83 eur a v mesiacoch 12/2017 až 12/2018 čiastku vo výške 434,68 eur mesačne, a taktiež uhradil aj obloženie gúm a diskov v sume vo výške 1.000 eur a teda investícia do tohto motorového vozidla predstavuje čiastku vo výške 5.116,34 eur. Skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo bolo počas trvania manželstva splácané formou leasingu, pričom nájomcom tohto motorového vozidla bola žalobkyňa, nemení nič na tom, že jednotlivé mesačné splátky boli uhrádzané zo spoločných finančných prostriedkov oboch manželov a následné dosplácanie vozidla po zániku manželstva bolo vykonané rovnako zo spoločných zdrojov, ktoré existovali počas trvania manželstva, avšak ešte neboli vyporiadané. Právo na odkúpenie motorového vozidla je majetkovou hodnotou, ktorá sa vyporiadava,

avšak súd v tomto smere nekonal a svoju nečinnosť, ako aj nezahrnutie uvedenej položky do masy BSM argumentoval tým, že stanovenie hodnoty tohto majetkového práva je odbornou otázkou a súd nie je spôsobilý ju stanoviť sám. Žalovaný má za to, že súd nedôvodne vylúčil uvedenú položku z masy BSM bez toho, aby v tomto smere vykonal dokazovanie, čím znevýhodnil žalovaného. V ďalšom uviedol, že žalobkyňa sa pojednávania dňa 15.08.2023 nezúčastnila, pričom jej bolo známe, že na tomto pojednávaní budú vypočutí svedkovia, čím zabránila priamej konfrontácii medzi ňou a svedkami, a preto má žalovaný za to, že skutkový stav nebol riadne a skutočne zistený. Žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 30.08.2023 uviedla, že z výsluchov svedkov vyplýva, že nimi poskytnuté finančné prostriedky nemajú nič spoločné s BSM, pretože jednak sú premlčané a navyše boli poskytované výhradne žalovanému a zaväzujú tak len jednu osobu. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa priznala existenciu predmetných pohľadávok, avšak namietala skutočnosť, že by tieto pohľadávky spadali do BSM, pretože mala za to, že ide o záväzky výlučne žalovaného, zároveň poprela, že by o akýchkoľvek pôžičkách vedela. Preto výpovede žalobkyne nie je možné považovať za hodnoverné a pravdivé, pričom tieto upravuje tak, aby svedčili v jej prospech. Svedkyňa A. E. vo svojej výpovedi uviedla, že predala svoj byt, aby mohla peniaze dať obom stranám sporu, teda žalovanému aj žalobkyňi. Z výpovede svedka C. D. vyplýva, že finančné prostriedky, ktoré žalovanému a žalobkyňi poskytol, mali slúžiť na zlepšenia ich manželstva a situácie, v ktorej sa v tom čase nachádzali, pričom svedok opakovane uviedol, že mali pomôcť ich manželstvu, preto nie sú pochybnosti o tom, že predmetné finančné prostriedky slúžili obom manželom. Pokiaľ súd tieto považoval za záväzky nespádajúce do masy BSM, podľa názoru žalovaného došlo k nesprávnemu skutkovému zisteniu. Poskytnuté finančné prostriedky od C. D. boli použité na chod domácnosti a na vyplácanie záväzkov voči nebankovým spoločnostiam, ktoré boli v minulosti použité na chod domácnosti, dovolenky, kúpu elektroniky do domácnosti, ako aj pre deti, teda tieto záväzky spadajú do BSM. Samotné fyzické odovzdanie finančných prostriedkov k rukám z jedného z manželov neznačí, že sú poskytnuté len pre tohto manžela, ale dôležitý je účel, ktorému majú slúžiť. K nezahrnutiu záväzku voči obchodnej spoločnosti C. banka do masy BSM uviedol, že finančné prostriedky poskytnuté na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXX boli použité výlučne na zariadenie detskej a študentskej izby dcéry a syna žalobkyne a žalovaného, a to ešte počas trvania manželstva, preto ide o spoločný záväzok žalobkyne a žalovaného. Čo sa týka nezahrnutia finančných prostriedkov vyplatených za pracovný úraz žalobkyne do masy BSM, žalovaný uviedol, že o mzdy za pracovný úraz vzniknutý počas trvania manželstva, a preto má žalovaný za to, že ide o finančné prostriedky, ktoré spadajú do masy BSM. S poukazom na bod 47. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie namietal záver súdu, na základe ktorého sa súdu javí, že predmetné finančné prostriedky mali byť spotrebované na zabezpečenie potrieb rodiny, posúdiac zároveň odškodnenie ako osobný nárok žalobkyne. Uvedené úvahy nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a jedná sa výlučne o neprípustné domnienky súdu. Súd nesprávne vyhodnotil listinné dôkazy predložené žalovaným v konaní, nezohľadnil svedecké výpovede, čím spôsobil, že nezohľadňuje zistený skutkový stav veci. Vyporiadanie BSM ako tomu bolo v tomto prípade, a to spôsobom, že neboli vyporiadané žiadne z vyššie uvedených záväzkov manželov, resp. pripadli len žalovanému, nie je v súlade s právom na spravodlivý súdny proces. Napadnutý rozsudok trpí absenciou náležitého odôvodnenia, a to v kontexte nezahrnutia jednotlivých vyššie uvedených položiek do masy BSM. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž možno nadobudnúť dojem neobjektívneho posúdenia skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu súdneho konania na úkor žalovaného, v prospech žalobkyne, pričom žalobkyňa po celý čas súdneho konania vystupovala v smere dokazovania pasívne. Napadnutý rozsudok nevyhovuje požiadavkám ust. § 220 ods. 2 CSP, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 písm. b) CSP, ktorý spočíva v nedostatočnom a nezrozumiteľnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie v podstatných otázkach, od zodpovedania ktorých záviselo správne rozhodnutie vo veci. Žalovaný citujúc nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 537/2012 uviedol, že súd nevyporiadal masu BSM medzi oboch manželov spravodlivým spôsobom. Žalovaný je v súčasnosti nezamestnaný a z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu nie je schopný zamestnať sa. Jeho jediným zdrojom príjmu je výsluhový dôchodok, pričom mesačne uhrádza splátky hypoték vo výške 677 eur, výživné v sume 450 eur, inkaso, poistenia a ostatné nevyhnuté výdavky. Nie je možné a spravodlivé od neho očakávať, že bude schopný vyplatiť žalobkyňi súdom určenú sumu vo výške 29.703,55 eur. Poukázal aj an možný rozpor s dobrými mravmi, preto žiadal odvolací súd, aby v prípade, že sa stotožní so záverom súdu prvej inštancie, zmenil rozhodnutie za účelom možnosti plnenia prostredníctvom splátok. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikáže nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre k. ú. J., obec J., okres C. T., a to stavbu súp. č. XXX - rekreačná chata postavená na parcele KN C č. XXXX, pozemok parc. KN C č. XXXX/XX, druh pozemku ostatná plocha o výmere XXX m², pozemok parc. KN C č. XXXX/XX, druh pozemku ostatná plocha o výmere XXX m²,

pozemok parc. KN C č. XXXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvoría o výmere XX m². Žalobkyňa je povinná na vyrovnanie podielu žalobcu na hodnote majetku tvoriaceho bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu vyplatiť žalovanému sumu 21.317,69 eur, a to do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania, alternatívne aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

13. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že súd pri rozhodovaní dostatočne zistil skutkový stav a tento správne právne posúdil. Skutočnosť, že osobné motorové vozidlo R. S. nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov je zrejmé, keďže toto bolo počas manželstva len predmetom nájmu z dôvodu leasingu v spoločnosti B. Q. I. a.s., ktorej predala v roku 2017 spoločnosť N. s.r.o. N. a žalobkyňa ako nájomník ho zakúpila od leasingovej spoločnosti až dávno po rozvoде manželstva v roku 2020. Zo spoločných prostriedkov nebola akontácia uhradená, obdobne ani mesačné splátky leasingu. Žalovaný pre toto tvrdenie nepredložil žiaden dôkaz. K pohľadávkam C. D. a A. E. uviedla, že tieto sú jednak premičané a boli poskytnuté výhradne žalovanému, zaväzujú tak len jeho osobu. Žalobkyňa nemala o týchto poskytnutých peňažných prostriedkoch žiadnu vedomosť, pričom peňažné prostriedky poskytnuté sestrou nie sú pohľadávkou, ale táto ich charakterizovala ako dar. Všetky svoje záväzky mal žalovaný uvádzať aj v previerke na NBÚ vykonanej v roku 2018, čo žalovaný neurobil. Pohľadávka C. a.s. nepatrí do záväzkov BSM, žalobkyňa o nej nevedela a túto zmluvu uzatvoril žalovaný sám. Na zariadenie izieb detí peniaze z úveru neboli použité, pričom žalovaný ani neprodukoval žiaden dôkaz. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria ani nároky z odškodnenia pracovného úrazu žalobkyne, v čase rozvodu sa žiadne peňažné prostriedky z takého odškodnenia na peňažnom účte ani v hotovosti u žalobkyne nenachádzali. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovaný obdržal odchodné od Ministerstva obrany SR vo výške 35.000 eur, ktoré môže použiť na vrátenie záväzkov a poberá výsluhový dôchodok vo výške 1.687,47 eur. Námitky žalovaného uvedené v jeho odvolaní považuje za irelevantné. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súd prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. Žalovaný v replike uviedol, že nikdy neuplatňoval požiadavku na vyporiadanie hodnoty samotného motorového vozidla po prevode vlastníctva žalobkyne, ale vyporiadanie úhrad, ktoré boli zo spoločných prostriedkov spadajúcich do BSM použité na úhrady záväzkov vyplývajúcich z uzatvorenej leasingovej zmluvy, a preto mala byť daná položka zahrnutá do vyporiadania BSM v rozsahu úhrad, ktoré boli realizované počas trvania manželstva. Podrobný prepočet bol súčasťou podaného odvolania a preukázané výpismi z bankových účtov žalovaného, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalobkyňa spochybňuje tvrdenia žalovaného bez toho, aby predložila dôkazy, ktoré by spochybnili tvrdenia žalovaného. Tvrdenia ohľadom údajného premlčania záväzkov je právne irelevantné, keďže masa BSM sa určuje ku dňu zániku manželstva, kedy záväzky strán sporu voči svedkovi D. neboli ani rok staré. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný predmetné záväzky neoznačil v rámci previerky NBÚ nie je pravdivé, keďže žalovaný existujúce záväzky v rámci preverovania riadne označil. A. od svedkyne E. boli riadne odôvodnené vnosy žalovaného do BSM, a v rámci svojich podaní si uplatňuje nárok na ich vyporiadanie, ktorý riadne označil a preukázal listinnými dôkazmi a výpoveďou svedkyne. Čo sa týka záväzku voči C., a.s., zopakoval, že tieto boli použité na zariadenie izieb detí strán sporu. Záväzok vznikol za trvania manželstva, bol investovaný do masy BSM a splácaný z prostriedkov masy BSM. Účel a čas použitia finančných prostriedkov čerpaných z uvedených záväzkov preukázali aj výpovede svedkov, ktoré súd pri rozhodovaní vo veci samej nezohľadnil. K finančným prostriedkom vyplateným za pracovný úraz žalobkyne uviedol, že žalobkyňa nepreukázala použitie na úhradu potrieb rodiny, preto tieto sú úsporami v rámci BSM, ktoré mali byť predmetom vyporiadania. K príjmom strán sporu uviedol, že tieto sa zvýšili až v roku 2017, predtým boli skôr podpriemerné. Do tej doby žili na dlh, nad rámec svojich príjmových možností, pričom žalobkyňa sa nezaujímalá, ako to žalovaný zvláda zabezpečovať a využívala pôžitky z toho plynúce. Trval na svojom návrhu uvedenom v odvolaní.

15. Žalobkyňa v duplike uviedla, že nesúhlasí s návrhom žalovaného na zrušenie napadnutého rozsudku a už vôbec nie s návrhom na povolenie žalovanému splácať žalobkyne plnenie v splátkach. Konanie je vedené od roku 2021, preto si žalovaný mal tvoriť rezervy na vyplatenie žalobkyne, pričom žalovaný obdržal odchodné vo výške 35.000 eur. Mesačné splátky leasingu ani akontácia neboli uhrádzané zo spoločných prostriedkov, tieto platila iba žalobkyňa. K pohľadávkam voči svedkom C. D. a A. E. uviedla, že tieto objektívne nikdy neexistovali a v prípade ich prevzatia iba žalovaným, tieto zaväzujú len jeho. Žalobkyňa o nich nič nevedela, v zmluvách nie je uvedená a žalovaný ich v písomnom návrhu

na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaslanom žalobkyni vôbec neuviedol. Premlčanie pohľadávok namietala s poukazom na skutočnosť, že sestra žalovaného ich poskytla ešte v slovenských korunách, a to nie ako pôžičku, ale ako dar, a tak to uviedol aj samotný žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe. Strany sporu nikdy neboli odkázané na požičiavanie si od tretích osôb vzhľadom na príjmy ako príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Zopakovala svoje tvrdenia, že tieto záväzky žalovaný neuviedol pri svojej previerke NBÚ, čo znamená, že neexistujú. Obdobne pohľadávka C. a.s. nepatrí do záväzkov BSM, ani o tej žalobkyňa nemala vedomosť, pričom zmluvu o úvere uzatvoril výlučne žalovaný. Tieto prostriedky neboli použité na zariadenie izieb detí. Odškodnenie pracovného úrazu žalobkyne do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí. V čase rozvodu manželstva žiadne peňažné prostriedky z tohto odškodnenia na peňažnom účte ani v hotovosti u žalobkyne neboli.

16. V ďalšom vyjadrení žalovaný uviedol, že trvá na svojom návrhu uvedenom v odvolaní. K možnosti plnenia v splátkach nesúhlasil s vyjadrením žalobkyne, podľa ktorého si mal vytvárať rezervu na to, aby sa so žalobkyňou mohol vyporiadať. V priebehu konania nebolo známe, kto bude povinný zaplatiť protistrane vyrovnávací podiel, či niekto vôbec bude povinný vyplatiť protistrane takýto podiel, prípadne v akej výške bude tento podiel. Príjmy žalovaného nie sú v takej výške, aby mohol odložiť hotovosť v takej výške bez požičania si finančných prostriedkov. Je pravdou, že mu boli vyplatené finančné prostriedky od Ministerstva obrany SR, avšak tieto slúžia na vyplatenie záväzku voči C. D.. K mesačným splátkam a akontácii uviedol, že počas manželstva nevedel o žiadnych finančných zdrojoch žalobkyne, ktoré by patrili výlučne jej a nespádali by do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. K pohľadávkam C. D. a A. E. argumentoval opätovne tým, že žalobkyňa na jednej strane uvádza, že o týchto záväzkoch nevedela a na druhej strane namieta, že došlo k ich premlčaniu. Čo sa týka pohľadávky voči C., a.s., žalovaný konštatoval, že nie je možné, aby žalobkyňa o tejto pohľadávke nevedela, nakoľko počas trvania manželstva mali jeden spoločný účet, ku ktorému mali obaja prístup. Vo vzťahu k odškodneniu pracovného úrazu uviedol, že súd nespochybnil, že žalobkyni bolo vyplatené odškodné, navyše uvádza úvahy, kde boli tieto finančné prostriedky spotrebované, pričom úvahy súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný považuje stanovisko žalobkyne za nerelevantné, nepodložené žiadnymi dôkazmi, a teda nehodnoverné. Žalobkyňa uvádza len domnienky, ktoré sa nezakladajú na faktoch, či pravdivých skutočnostiach.

17. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

18. Žalovaný namietal jednak vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia uplatňujúc odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda nesprávne skutkové a právne závery a porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, čo odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok nie je v súlade so zásadou spravodlivosti, nie je presvedčivý, dostatočne odôvodnený, zrozumiteľný a prekvapivý.

19. Odvolací súd skúmal, či vo svetle žalovaným v odvolaní tvrdených skutočností o nedostatočnom, či arbitrárnom odôvodnení rozhodnutia došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

21. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nezistil z hľadiska tvrdenej vady odôvodnenia rozsudku taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý by znemožnil stranám konania uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces za súčasného záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia

dal v princípe odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, v parametroch daných ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli zjavne neodôvodnené, či neakceptovateľné, nevyplývajú z nich ani jednostrannosť, alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Obsah spisového materiálu v predmetnom súdnom konaní zároveň pripúšťa interpretáciu faktov a posúdenie relevantných právnych otázok tak, ako sú v posudzovanej veci prezentované súdom prvej inštancie. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Nedôvodne teda tiež žalovaný tvrdí, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal dostatočne so všetkou argumentáciou, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. *Georgiadis v. Grécko* z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B) k naplneniu čoho v posudzovanej veci došlo.

23. Ďalej vychádzajúc z obsahu odvolania žalovaný namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

24. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

25. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

26. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval.

27. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z precízne zisteného skutočného stavu veci, keď vyvodil správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil predmetný návrh. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie.

28. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

29. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

30. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

31. V konaniach o vyporiadanie BSM je významná otázka dôkazného bremena zaťažujúca povinnosťou preukázať skutkové tvrdenia, ktoré viac ako v iných veciach budú založené na rozporných tvrdeniach bývalých bezpodielových spoluvlastníkov. Dôkazné bremeno bude zaťažovať toho z bývalých manželov, ktorý tvrdí rozhodnú skutočnosť.

32. Ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týka vyporiadania BSM rozhodnutím súdu, nemá hypotézu určenú priamo právnym predpisom, ale ponecháva ju súdu, aby podľa svojej úvahy túto sám vymedzil. Pri vyporiadaní súd vychádza z toho, že podiely oboch bývalých manželov sú rovnaké. Výnimočne prichádza do úvahy odklon od tejto zásady, ale len v prípadoch, ak sa preukáže také konanie alebo nečinnosť jedného z bývalých manželov, ktoré významne ovplyvnilo manželské spolužitie a súčasne sa odzrkadlilo aj pri hospodárení so spoločným majetkom.

33. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že táto vec za trvania manželstva účastníkov existovala, platí zásada, že vec patrí do BSM a treba ju vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva, ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Účastníkom z odôvodnenia rozsudku musí byť jasné, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci podľa zistenia súdu do BSM patrili. Z odôvodnenia rozsudku musí byť teda jasné, čo všetko bolo predmetom tohto spoluvlastníctva ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú-ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal.

34. Predmetom BSM sú všetky hmotné veci (hnutelné i nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, veci ktoré podľa povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedného z manželov a s výnimkou vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorá mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako

právnemu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka). Z tohto vyplýva, že z BSM zákon vyníma veci v prípade ktorých je na mieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účel, tvorili oddelený majetok manželov. Veci získané darovaním nadobúda obdarovaný manžel tiež do svojho oddeleného vlastníctva.

35. Základným predpokladom pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jeho zánik. Pod vyporiadanim treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej - ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok. Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy. O vyporiadaní je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nielen všetky veci, ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Predpokladom riadneho vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu vecí, pohľadávok, celkovú hodnotu dlhov a správne ustáli celkový majetok bez dlhov ako rozdielu medzi aktívami a pasívami. Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Z podielu, ktorý sa každému manželovi dostáva v podobe aktív, je potrebné zvýšiť tento jeho podiel v rozsahu, v akom má vybrať zostatok dlžnej pohľadávky, v akom nemusí nahraďiť do spoločného majetku to, čo sa vynaložilo na jeho ostatný majetok a pod., alebo znížiť jeho podiel rozsahu, v akom sa mu nedostalo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok, resp. čo zo svojho zaplatil na spoločný dlh atď.

36. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že strany sporu uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 28P/142/2018-31 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX.

37. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súčasťou BSM, ktoré malo byť vyporiadané, mala byť aj investícia do osobného motorového vozidla značky R. S., peňažné pohľadávky C. D., peňažné pohľadávky A. E., záväzok voči obchodnej spoločnosti C. banky, ako aj peňažné čiastky vyplatené za pracovný úraz žalobkyne počas trvania manželstva.

38. V odbornej literatúre je finančný leasing chápaný ako záväzkový vzťah, ktorého obsahom je najmä povinnosť poskytovateľa leasingu odovzdať príjemcovi leasingu na určitú dobu do užívania vec či inú majetkovú hodnotu, a na druhej strane povinnosť príjemcu leasingu úplne uhradiť poskytovateľovi leasingu prostredníctvom leasingových splátok náklady spojené s jej nadobudnutím. Príjemca leasingu má obvykle právo na kúpu predmetu leasingu do svojho vlastníctva za tzv. zostatkovú cenu. V tejto súvislosti sa hovorí o nadobúdacej funkcii finančného leasingu, ktorá ho kvalitatívne odlišuje od nájmu, pri ktorom je primárnou funkciou užívanie. Príjemca leasingu nesie už od počiatku vzťahu riziká spojené s predmetom leasingu aj náklady spojené s jeho užívaním. Ekonomickým účelom finančného leasingu je nadobudnutie veci či inej majetkovej hodnoty s využitím cudzích zdrojov. Finančný leasing je alternatívou k úveru, ktorého ekonomický účel je obdobný; ide o finančnú službu, ktorá sa od úveru líši tým, že tu nedochádza k poskytnutiu peňažných prostriedkov dlžníkovi (Farská, P., Kofroň, M., Novotný, M. a kol.: Finanční leasing v právni praxi. C. H. Beck Praha 2003, s. 5 a nasl.).

39. Ak manžel uzavrie za trvania manželstva leasingovú zmluvu, ktorej predmetom je vec, ku ktorej nadobudne vlastníctvo až po zániku manželstva, je zrejme, že ku dňu zániku BSM nejde o vec v jeho vlastníctve. Preto táto vec nemôže byť v rámci konania o vyporiadanie BSM prikázaná niektorému z manželov. Možno len uvažovať o tom, nakoľko je manžel povinný vrátiť do BSM, čo bolo zo spoločného vynaložené na splátky leasingovej spoločnosti, ktoré možno považovať aj za splátky kúpnej ceny.

40. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že medzi spoločnosťou B., a.s. ako prenajímateľom, N., spol. s r.o. ako predávajúcim a žalobkyňou ako nájomcom bola dňa 05.10.2017 uzatvorená kúpna/

lízingová zmluva XXXXXXXXXXX zmluva o spotrebiteľskom úvere. Predmetom kúpnej /lízingovej zmluvy bolo motorové vozidlo značky R. S.. Podľa Dohody o predčasnom ukončení Leasingovej zmluvy sa zmluvné strany, t.j. B. Q., a.s. ako leasingový prenajímateľ a žalobkyňa ako leasingový nájomca dohodli, že leasingová zmluva sa na základe žiadosti leasingového nájomcu predčasne ukončuje a práva a povinnosti z nej zanikajú ku dňa 10.09.2020. Z čl. 2 bod 1 vyplýva, že k tomuto dňu leasingový nájomca nadobúda vlastnícke právo k predmetu leasingu. Súd prvej inštancie preto správne uzatvoril, že uvedené motorové vozidlo nebolo majetkom žalovaného a ani žalobkyne, a preto ho nemožno zahrnúť do masy BSM ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva. Okrem toho strany sporu v priebehu konania pohľadávku - majetkové práva voči leasingovej spoločnosti nezahrnuli do masy BSM, a preto súd z vlastnej iniciatívy nemohol stanoviť finančnú hodnotu tohto majetkového práva ku dňu zániku BSM. Strany sporu v tejto súvislosti neprodukovali žiadne dôkazy a súd nemohol iba jednoduchým spôsobom vypočítať výšku vynaložených finančných prostriedkov na výlučný majetok žalobkyne, pretože tento výlučný majetok žalobkyne ku dňu zániku BSM neexistoval. Existovala iba majetková hodnota voči leasingovej spoločnosti, ktorá vo svojej podstate vo výslednej hodnote zohľadňuje napr. aj cenu nájmu a predstavuje len súčet do zániku BSM uhradených splátok, resp. akontáciu.

41. Ustanovenie § 145 OZ upravuje postup manželov pri právnych úkonoch. Podľa § 145 ods. 1 OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

42. Za bežnú vec sa nepovažuje napríklad darovanie nehnuteľnosti alebo poskytnutie daru nie nepatrnej hodnoty tretej osobe, alebo uzavretie zmluvy o záložnom práve (§ 151e a nasl.), uzavretie nájmovej zmluvy, právne úkony týkajúce sa nadobudnutia, výmeny a predaja nehnuteľností a iných hodnotných vecí a pod. Bežné veci môže vybavovať každý z manželov, takže na platnosť právneho úkonu, ktorý v tejto súvislosti manžel urobil, sa nevyžaduje súhlas druhého manžela.

43. Ak ide o vybavovanie iných než bežných vecí, na platnosť právneho úkonu, pokiaľ v ňom nevystupujú obaja manželia ako jeho účastníci alebo pokiaľ jeden z nich nekoná na základe plnomocenstva ako zástupca aj za druhého manžela, sa vyžaduje súhlas oboch manželov. Tento súhlas možno dať v akejkoľvek forme. To znamená, že ho možno dať nielen ústne alebo písomne, ale aj mlčky - konkludentne (per facta concludentia), ak zo správania druhého manžela možno usúdiť, že súhlasil s tým, aby bola záležitosť takto vybavená (§ 35 ods. 1). Súhlas možno dať nielen vopred, ale aj dodatočne.

44. Právny úkon, ktorý bol urobený len jedným z manželov bez súhlasu druhého a ktorý nie je vybavovaním bežnej veci, sa považuje za platný, pokiaľ ten, kto je ním dotknutý, sa jeho neplatnosti nedovolá. Nejde teda o absolútnu neplatnosť, ale o relatívnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 40a. Právo uplatniť neplatnosť takýchto právnych úkonov má predovšetkým manžel, ktorého súhlas bol opomenutý, a ďalej adresát právneho úkonu. Neplatnosti sa však nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. Toto právo je majetkovým právom, na ktoré sa vzťahuje trojročná premlčacia doba v zmysle § 101, a formou dovolania sa alebo uplatnenia nároku zabraňujúceho premlčaniu je aj súdna žaloba. Ak bol úkon, na základe ktorého sa disponuje vecou (napr. jej predaj, darovanie a pod.), vyhlásený za neplatný, prichádza do úvahy vindikačný nárok podľa § 126, ktorý sa spravuje ustanoveniami o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 a nasl.

45. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný počas manželstva uzatvoril 04.09.2018 Zmluvu o poskytnutí C. pôžičky vo výške 25.000 eur. Tiež žalovaný tvrdil, že počas trvania manželstva uzatvoril zmluvy o pôžičke so svedkom C. D. v období od 19.03.2018 do 05.06.2018 spolu vo výške takmer 50.000 eur.

46. Ak si jeden z manželov požičiava od inej osoby peniaze a v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník, je zo zmluvy o pôžičke zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný záväzok oboch manželov vo vzťahu k veriteľovi. Uznanie dlhu zo zmluvy o pôžičke, ktorej účastníkom bol iba jeden z manželov vyvolalo účinky iba voči jeho osobe. Rozhodnutie o vyporiadaní BSM má zásadne účinky len medzi bývalými manželmi a nie je možné ním zasiahnuť do práv tretích osôb, hlavne veriteľa. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júna 2019, sp. zn. 4 Cdo 28/2019)

47. V prvom rade odvolací súd uvádza, že predpokladom vyporiadania spoločných majetkových práv a povinností manželov je, že vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom a že v dobe jeho zániku existujú. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov nie je možné vyporiadavať majetkové vzťahy, ktoré sa síce týkajú manželov, ale nevznikli v súvislosti s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom (napr. samostatného záväzky každého z manželov), okrem prípadov, ak ich manželia sami neurobia predmetom vyporiadania. Na vyporiadanie pohľadávok a záväzkov manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania, sa ustanovenia § 149 a § 150 OZ aplikujú za použitia analógie v zmysle § 853 ods. 1 OZ. V predmetnom prípade odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal, že by peniaze získané predmetnými pôžičkami v skutočnosti aj vynaložil na spoločný majetok, nakoľko tieto boli poskytnuté žalovanému na kúpu obydľia pre žalovaného v čase, keď strany už žili oddelene. Preto aj odvolací súd konštatuje, že išlo o pôžičky a úver ako účelové pre znižovanie prípadného vyrovnávacieho podielu.

48. Uvedené sa týka aj sumy, ktorú sestra žalovaného vyplatila z dedičstva. Preto ani tieto sumy podľa názoru odvolacieho súdu nemožno zohľadniť pri vyporiadaní BSM z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalovaného, ktorý v konaní nijako nepreukázal, že by tieto sumy vynaložil na spoločný majetok. Navyše peňažné prostriedky poskytnuté sestrou žalovaného ani nie sú pohľadávkou, nakoľko ich svedkyňa charakterizovala ako dar pre žalovaného.

49. K namietanému nezahrnutiu sumy vyplatenej žalobkyni počas jej práceneschopnosti a odškodné pracovného úrazu odvolací súd uvádza, že do BSM nepatrí odškodnenie z pracovného úrazu, t.j. bolestné, ani náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia niektorého z manželov, teda ani toto nebolo možné zahrnúť do vyporiadanej masy BSM.

50. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

51. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

52. Zákon v citovanom ustanovení stanovuje lehotu na plnenie uloženú súdnym rozhodnutím v rozsahu 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Či je určená lehota plnenia v súlade s Civilným sporovým poriadkom a či je v konkrétnom prípade daný dôvod na splátky, je vo všeobecnosti potrebné posudzovať z oboch strán, t. j. zo strany nielen dlžníka, ale aj veriteľa. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti podľa citovaného zákonného ustanovenia alebo pri učení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné vychádzať nielen z konkrétnych okolností prípadu a osobných a majetkových pomerov strán sporu, pričom treba posúdiť, či prípadné zaplatenie dlžnej sumy v splátkach v určitej výške s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlhovanej sumy, nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa.

53. Žalovaný žiadal, aby mu súd sumu vyporiadacieho podielu umožnil plniť v splátkach, pričom však výšku splátok, ktorými by vyrovnací podiel plnil, neuviedol. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaný má vyživovaciu povinnosť na deti pochádzajúce z manželstva spolu vo výške 450 eur. Zároveň spláca úvery, kde výška splátok je 377,02 eur a 311,15 eur. Uvedené výdavky teda spolu činia sumu vo výške 1.138,17 eur. Žalovaný poberá výsluhový dôchodok vo výške 1.687,47 eur. Na živobytie mu tak zostáva niečo 549,30 eur. Odvolací súd je názoru, že z tejto sumy nemožno určiť splátku, ktorou by v primeranej lehote splnil vyrovnací podiel.

54. V danej veci súd prvej inštancie určil v napadnutom výroku rozsudku žalovanému povinnosť plniť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, teda v lehote dlhšej ako je lehota 3 dní vyplývajúca z ust. § 232 ods. 3 CSP. Odvolací súd prihliadal k tomu, v akej dobe by došlo v prípade riadneho splácania v splátkach k úhrade celej žalovanej sumy zo strany žalovanej a k tomu, či možno od žalobcu dôvodne požadovať, aby na svoje plnenie čakal po dobu presahujúcu v tomto prípade približne štyri a pol roka, aj to v prípade, ak by žalovaný plnil splátkami vo výške 549,30 eur, čo nie je reálne, nakoľko žalovaný potrebuje nejaké finančné prostriedky na živobytie. Odvolací súd napadnutý rozsudok v časti lehoty plnenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil, pretože umožňuje splatenie dlžnej sumy v dlhšom časovom horizonte ako sú 3 dni, a to podľa § 232 ods. 3 CSP.

55. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a rovnako práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo strany sporu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Toto právo však nie je právom absolútnym a neznamená povinnosť súdu odpovedať na každý jeden argument strany sporu (k tomu pozri Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok, 19.04.1994, č. 16034/90, § 61). To znamená, že otázku, či súd splnil svoju povinnosť náležite odôvodniť svoje rozhodnutie, je potrebné posúdiť vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie si túto povinnosť v zásadných kontúrach splnil.

56. V rozpore s právom na spravodlivý proces v zásade nie je, ak súd rozhodujúci o opravnom prostriedku pojme odôvodnenie svojho rozhodnutia stručne, a to či už tak, že sa stotožní s dôvodmi súdu prvej inštancie alebo iným spôsobom. Na druhej strane je však nevyhnutné, aby sa odvolací súd všetkými dôležitými otázkami skutočne zaoberal a neuspokojil sa len s potvrdením záverov súdu nižšej inštancie (k tomu pozri napr. Helle proti Fínsku, rozsudok, 19.12.1997, č. 20772/92, § 60).

57. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

58. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP, preto úspešná žalobkyňa má voči neúspešnému žalovanému ako odvolateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

59. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).